

F. t. l. om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

lemslande er reguleret i bestemmelser angående adgangen til at optage erhvervsvirksomhed, at andre stater i givet fald vil indføre tilsvarende bestemmelser, og at nærmere overgangsforanstaltninger, der tjener til at lette adgangen for statsborgere i de øvrige medlemsstater til at optage og udøve erhvervet, derfor vil blive behandlet i et særligt direktiv -

Udstedt følgende direktiv:

Artikel 1

Medlemsstaterne afskaffer til fordel for de i afsnit I i de almindelige planer om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og i den frie udveksling af tjenesteydelser anførte fysiske personer og selskaber - i det følgende kaldet begunstigede - de i afsnit III i planerne nævnte restriktioner i adgangen til at optage og udøve de i artikel 2 nævnte former for virksomhed.

Artikel 2

(1) Bestemmelserne i dette direktiv gælder med undtagelse af engroshandelen med medicinske og farmaceutiske produkter, med giftstoffer og sygdomsvækkere, og engroshandelen med kul, for de selvstændige virksomhedsformer inden for engroshandelen (hovedgruppe »ex 611«).

(2) En engroshandelsvirksomhed i dette direktivs betydning udøver enhver fysisk person eller ethvert selskab, der i erhvervsøjemed indkøber varer i eget navn og for egen regning og videresælger varerne til andre handlende, grossister eller detaillister, til videreforarbejdning, til erhvervsmæssig anvendelse eller til storforbrugere.

Varen kan videresælges i samme tilstand eller efter en forarbejdning, behandling eller ompakning, der sædvanligt finder sted i engroshandelen.

Engroshandelsvirksomhed kan udøves i form af indenlandsk handel, eksport, import eller transithandel.

Artikel 3

(1) Medlemsstaterne afskaffer navnlig de restriktioner, som:

a) hindrer de begunstigede i at etablere sig i værtslandet på de samme betingelser og med de samme rettigheder som indlændinge og til dér at udføre tjenesteydelser,

b) hidrører fra en administrativ praksis, der medfører, at de begunstigede i forhold til indlændinge udsættes for en forskelsbehandling.

(2) Til de restriktioner, som skal afskaffes, hører navnlig sådanne, der indeholdes i bestemmelser, som forbyder eller indskrænker de begunstigedes adgang til etablering eller til at udføre tjenesteydelser på følgende måde:

a) i *Forbundsrepublikken Tyskland*:

- ved kravet om et »Reisegewerbekarte«, der berettiger til at foretage henvendelser til andre personer inden for rammerne af deres erhvervsvirksomhed (Gewerbeordnung § 55 d) som affattet 5. februar 1960, Bundesgesetzblatt I, s. 61, berigtigelse s. 92); anordning af 30. november 1960 (Bundesgesetzblatt I, s. 871);

- ved kravet om en særlig tilladelse for udenlandske juridiske personers adgang til at drive næring i indlandet (Gewerbeordnung § 12 og Aktiengesetz § 292);

b) i *Belgien*: ved kravet om et »Carte professionnelle« (Arrêté Royal Nr. 62 af 16. 11. 1939, Arrêté Ministériel af 17. 12. 1945 og Arrêté Ministériel af 11. 3. 1954);

c) i *Frankrig*: ved kravet om et »Carte d'identité d'étranger commerçant« (Décret-loi af 12. 1. 1938, Décret af 1. 2. 1939, Loi af 8. 10. 1940, Loi af 10. 4. 1954, Décret nr. 59-852 af 9. 7. 1959);

d) i *Luxembourg*: ved den tidsbegrænsede varighed af de tilladelser, der meddeles udlændinge i medfør af artikel 21 i den luxembourgiske lov af 2. 6. 1962 meddelte tilladelser (Mémorial A Nr. 31 af 19. 6. 1962).

Artikel 4

(1) Medlemsstaterne drager omsorg for, at de efter dette direktiv begunstigede får adgang til medlemskab af erhvervsorganisationer på de samme betingelser og med de samme rettigheder og pligter som indlændinge.

(2) Retten til medlemskab indebærer i tilfælde af etablering retten til at vælges eller udnevnes til medlem af de ledende organer i erhvervsorganisationen. Disse ledende stillinger kan dog forbeholdes indlændinge, når vedkommende organisation i kraft af en retsregel deltager i udøvelsen af offentlig myndighed.